יח) הודיננתם סיפה זרחי תקייע ליה רישא לא וסיפא מי פשיטא דמסייע ליה ומ"ש כו' ז"ק בשם ס"י, ב) רש"ק מ"ז, ג) נ"א רישא נמי לא, ד) מנחות ג) נ"א רישא נמי לא, ד) מנחות

קב., ה) ול"ל פדא וכ"כ תום׳

תמורה י ד"ה איתמר] תמורה י ד"ה איתמר] ו) בפיגול ל"ק, ו) הד"א ל"ק, ה) נ"א דלא כר"ג וכן גי הל"ק, ט) בו באימורים ל"ק, י) ומסייע לרב ל"ק, כ) מרישא

י) ותסייע כרב בייק, כ) מדישה נייק, ל) כאן חוא סהייד ואחייכ מהייד אמאי קחני סיפא כוי נייק, מ) אלא ודאי נייק, ני דבהא אפילו ר"ג מודה וגם כי נייק, מ) דלא הוי לאחר כי נייק, מ) דלא הוי

זריקה כו' ל"ק, ע) ואפ"ה חשבה כו' ל"ק,

הגהות הב"ח

(מ) גמ' סיפא ודאי מסייע

אמרת בשלמא בחטאת מיירי

צריכא למימר להכי: (ג) ד"ה סיפא וכו' מעילה (ג) ד"ה סיפח וכר מעינה הס"ד ואח"כ מ"ה רישא גמי נימא הואיל: (ד) ד"ה

ה"נ וכו' פיגול מוליאה מידי

מעילה והיינו דלא כר' גידל: (ה) ד"ה לימא וכו'

רישה ותיבת ה"ל נמחק:

שימה מקובצת

לן רישא וסיפא ודאי מסייע ליה א"ל ומ"ש א"ל הלנה.

על תיבות רישא לא נרשם

עליהם קו למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: גן מחשבה דלא קא: גן לבר

פדא. עי׳ תוס׳ תמורה ולף י׳

בוא. כי הוס ובחוד קקף ע"ל): דן דיקא דבחטאת איירי דקתני: סן בחטאת צריכא למימר להכי:

ם תיבת ליה נמחק: זן והיינו

דלא כרב: ת בו באימורין

. אפילו תיבת כלומר ל"ש:

טו לימא דאע"ג דוריק מיירי טן לימא דאעייג דודיק מיידי כו' בו מסייע ליה לרב גידל תיבת וסיפא נמחק: ין מועלין ודאי מסייעא: ילן ליה מסייע ליה נמי:

יכו שואלני כלומר שים

יכן שואלני כרומו שים דעתך שתשאלני בהא ושאל לו: יגן היתר להיתר שחיטה: ידן בחטאת וקודם

וריקה תיבת והויא נמחק:

טו] מועלין בה לאפוקי:טו] בו לאו אע"ג דזרק

עון מועלין בה לאפוקי: עון בו לא אע"ג דורק ומסייע תיבת כו' ואות י" נמחק: יון איריא פיגל אפילו לא פיגל נמי וי"ל דדוקא נקט פיגל אבל לא פיגל

. איז: יהו שחיטה דלא בעינו

ג'רנ. (ט) דרה פנוס מסייע ליה מסייע נמי מיירי הס"ד ואח"כ

ע"ען: (3) רש"י

בחטאת יה והויא זריקה וקמ"ל דאע"ג דנעשית השחיטה בהכשר ולא פיגל יח א מיי׳ פ״ג מהל׳ מעילה הלכה א: מיי' שם הלכה ג: מורי מורי בי ג [מיי׳ שם הל׳ א]:

מוסף רש"י

כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים אין מועלין בה. זלאו קדשי ה' הס, ואע"ג דהשתח חין לה שעת היתר (מנחות קב.). שנשחטה חרץ לזמנה כרי. על מנת לאוכלה חוץ לזמנה או חוץ למקומה •(DO)

רבינו גרשום

קאמר. דאי בעולה פשיטא יקתני לז דמה וה״ה לפיגול אלא באיסור מחשבה אימא ליה נמי רישא: ודאי לא מסייע ליה רישא דבלא זרק מיית ליחיד באמרן וההיא דרייקת אבל זוק מאי הכי נמי דאין מועלין אי הכי אמאי קתני סיפא דההיא בקדשים קלים כו' לפלוג ברישא אין הכי נמי דמצי לפלוג ברישא אלא משום הכי תנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין

. מאי למימרא: ועוד. סיפא נמי דייקא דבחטאת מיירי בחטאת. מיירי סיפא שפיר אלא אי אמרת בעולה כו׳: אלא אי אמרת בעולה כו': סיפא ודאי. לן דמה כו' מסייע לרב גידל דמיירי לאחר זריקה בהדיא: רישא מאי. לימא נמי הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה רישא: וסיפא ודאי מי מסייע ליה. לעולם אימא דלא מסייע ליה דלא דמי לן דלה מסייע ליה דלא דמי לן דמה למחשבת פיגול. אמאי לא דמי: ומאי שנא. ביה לא דמי: ומאי שנא. ביה מאי שינוי יש בין פיסול לן ובין פיסול פיגול: ודאי לא דמו. דאימא לך הלנה דקא עביד איסורא בידים שהיה לו לזורקו והלינו היינו דעביד בפיסול בידים הלכך . הנסינז ליה דלא מהני ליה קנסכן ליחילא מחבילה וריקה לאפוקי מידי מעילה אלא מועלין בו נמי לאחר וריקה: אבל מחשבת פיגול דלא עביד מעשה בידים. אלא באיסור מחשבה אימא דלא קנסינן ליה ומהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה ודלא כרב גידל: אמאי קתני סיפא. דההיא הפיגול . בקדשים קלים אין מועלין בקרשים קלים אין מועלין בו באימורין אפילו לאחר זריקה דלאו קדשי ה' הוא: לפלוג ברישא ולתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו אלא מדלא פליג הכי בהדיא ברישא אלא בסיפא נימא בדאע"ג דזרק מיירי רישא דמועלין בו ומסייע לרב גידל: ההיא ודאי. סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו ודאי מסייע ליה לרב בו האי מטייע ליהי לדב גידל דאיהו נמי הכי קאמר ואינו מביא לידי מעילה האימורים בקדשים קלים לימא הואיל ומסייע ליה סיפא ודאי כדאמרז דמסייע

לא דלא זרק. וא"ת אם כן מאי איריא יו פיגול אפילו לא פיגול נמי וי"ל דדוקא פיגול אבל לא פיגול אין מועלין כיון דאיכא היתר זריקה או היתר שחיטה יתו ולא בעינא היתר אכילה להוליאו מידי מעילה 0 הא קתני סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו יעו והא סייעתא לרב גידל מהא דקאמר דזריקת פיגול אינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים דהא ודאי מיירי בזרק דאי בלא זרק מאי איריא ס פיגול אפילו לא פיגול נמי ועוד מדלא מפליג בין זרק ללא זרק ולפלוג ברישא וליחני לפני זריקה מועלין בו מ) כלומר ודאי דרישא מיירי בורק והוא סייעתא לרב גידל מהולאת מעילה בקדשי קדשים דאי בלא זרק דוקא מאי איריא דמפליג לאו לקדשי קדשים לקדשים קלים ליפלוג בקדשי קדשים עלמן וקאמר ההוא ודאי מסייע ליה פי׳ סיפא ודאי היא סיוע לדרב גידל דוריחת פיגול אינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים דעל כרחך מיירי יבו בסיפא בזרק לימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה נמי רישא דאינו מוליא מידי מעילה לגז בקדשי קדשים ודחי קדשים קלים פסיקא ליה כו' כלומר לעולם מיירי רישא בלא זרק דוקא והא דלא מפליג בין זרק ללא זרק בקדשי קדשים עלמן משום דיש קדשי קדשים דלא פסיקא ליה למיתני דלאחר ייקה אין מועלין כגון בעולה כדום הא

אפילו ליתא לדרב גידל וגם מילתא פסיקא קחני טפי דבקדשים קלים אין מועלין בין לאחר זריקה בין קודם זריקה אבל הא דלא פסיק ליה ¹⁰ דלא הוי אלא לאחר זריקה הא דאין מועלין אלמא משמע במסקנא דאיכא סיוע לרב גידל מהא דקאמר דוריקת פיגול אין מביאה לידי מעילה בקדשים קלים אבל מהא דאין מוליא מידי מעילה בקדשי קדשים ליכא סיוע וקשה מאי שנא והא חד טעמא הוא משום דהוי זריקה לענין פיגול ואומר מורי ה"ר פרץ שי" דשנא ושנא דלגבי הואחת מעילה בקדשי קדשים בעינן ראוי לאכילת אדם הילכך מדאקבעה רחמנא בפיגול אע"ג דבעיא כהרלאת כשר כך הרלאת פסול כלומר שיהא מרוצה לאכול בהיתר ממנו יהוש) דחשבה רחמנא זריקת פיגול להיות בכלל הרלאת אכילה וא"כ דין הוא נמי גבי קדשי קדשים שתוליא מידי מעילה אבל מו בקדשים קלים שתהא חשובה הזריקה להיות חלק גבוה מבורר לא מלינו שתהא חשובה לענין זה: בן אחותי ראה מה אתה שואלני דמחר בו'. כלומר למחר שנינו נהיה עסוקים בהלכה חשאילני כדי לברר

עד שעת קבלה מ"ת מועלין שח לאפוקי ממאן דאמר לקמן (דף ה.) היתר שחיטה שנינו: הפיגול בקדשי קדשים מועדין בו שו בו'. לאו דוריק

ומסייע ליה דוריקת פיגול אינו מוליא מידי מעילה בקדשי קדשים:

הדבר וראה לדקדק בדבר כדי שנשא ונתן בה למחר: היתר שחימה שנינו. שמיד שנעשית השחיטה בהכשר חין מועלין או

ועוד דקתני סיפא "לן דמה אע"פ שחזר וזרקו מועליז בו אי אמרת בשלמא בחמאת שפיר אלא אי אמרת בעולה צריכא למימר סיפא ודאי מסייע ליה רישא מאי הואיל ומסייע ליה מיפא מסייע ליה גמי רישא מ מסיפא (מ ס (לאו) מיפא מסייע ליה גמי הישה מ מייע ליה מ"ש הלנה דקעביד בידים לא מהני זריקה לאפוקי מידי מעילה מחשבה ס לא קא עביר בירים מהני ליה זריקה לאפוקי מירי מעילה לימא הא מסייע ליה הפיגול בקרשי קדשים מועלין בו לאו אף על גב דורק ומסייע ליה לא דלא זרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו אמאי קתני סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו ליפלוג ברישא וליתני לפני זריקה מועלין בו ליפלוג ברישא וליתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו ההוא ודאי מסייע ליה לימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה גמי רישא יקדשים קלים פסיקא ליה הכא לא פסיקא ליה: סכלל אמר רבי יהושע יכל שהיתה לה שעת היתר לכהגים

אין מועלין בה וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים מועלין בה איזוהי שהיתה לה שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאת ושיצאת ואיזוהי שלא היתה לה שעת היתר לכהנים שנשחמה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה: אמר ליה בר קפרא ¤לבר ©פרת בן אחותי ראה מה אתה שואלני למחר בבית המדרש היתר שחימה שנינו

לרישה: סיפה ודהי מסייע ליה. לן דמה כו׳ דמיירי לאחר זריקה בהדיא ודייקינן ה"ה דפיגול" דוריקה אינו מוליא מידי מעילה (ג): נימא הואיל ומסייע ליה סיפה מסייע ליה רישה. דנימה נמי בחטאת מיירי וקאמר לעולם מועלין בו דמשמע אע"ג דורק: וקא פריך ומסיפא למטנט מע ג' זוקן. זקו פרן דמסייט ליה דילמא לעולם אימא לך דלא מסייע ליה דאמרינן דלא דמי לן דמה למחשבת פיגול: "ומהדר ליה אמאי לא דמי ומאי שנא כלומר מה הפרש יש בין פסול לן לפסול פיגול: וח"ל ודחי לח דמו דחימה לך הלנה דקעביד איסורא בידים. שהיה לו לזורקו והלינו דהיינו דקעביד ליה פסול בידים דלגבי מחשבה דפיגול חשיב ללינה מעשה בידים הילכך קנסינן ליה דלא מיהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה אלא מועלין נמי לאחר זריקה: אבל מחשבת פיגול לא עביד מעשה בידים. אלא פסול מחשבה אימא לך דלא קנסינן ליה ומהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה ודלא כרב גידל ורישא בעולה המיירי כדאוקימנא ברישא: ה"נ

ועוד. מסיפא נמי דיקא דו דקתני לן דמה והוא הדין לפיגול אע"פ שחזר

חרקו מועלין בו דאין מוליא מידי מעילה: אי אמרס בשלמא בחטאת. (כ) הו להכי דייקינן דה"ה לפיגול שאם פיגל בו אע"פ שחזר וזרקו מועלין

בו: אנא אי אמרם בעולה לריכא למימר. דמועלין בה הא כולה לגבוה

היא אלא ש"מ בחטאת מיירי וה"ה

דאין מועלין בו. דוריקת פיגול (ד) (אינה) מוליאה מידי מעילה והיינו זו ס כרב גידל: אמאי קפני סיפא. דההיא הפיגול בקדשים קלים אין מועלין בוש ח כלומר אפילו לאחר זריקה דלאו קדשי ה' נינהו: ליפלוג ברישת בדידיה וליסני לפני זריקה מועלין

בו לאחר זריקה אין מועלין בו. אלא מדלא פליג הכי ברישא אלא בסיפא לימא ש בדאע"ג דוריק מיירי רישא דמועלין בו יוסיפא מסייעא לרב גידל: ההוא ודאי. סיפא דקתני בקדשים קלים אין מועלין: יו מסייעא. לרב גידל דאיהו נמי הכי קאמר ואינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים: לימה הוחיל ומסייעה ליה סיפה. כדחמרן דודחי מסייעה ליה (ה) יהן נימה נמי רישה דבהע"ג דורק מיירי: ה"ל רישה ודהי לה ססייע ליה. דרישה מיירי בדלא זרק כדאמרן והא דדייקת אבל זרק מאי ה"יג דאין מועלין אמאי קתני סיפא כו' ליפלוג ברישא אין ה"יג דמני לפלוגי ברישא אלא משום הכי מנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו הואיל ופסיקא ליה למלחא דבין לפני זריקה ובין לאחר זריקה אין מועלין בו באימורין הואיל וזריקת פיגול היא מש"ה חביבה ליה טפי מההיא הפלגה דרישא דלא פסיקא ליה מילחא

18

הואיל דלפני זריקה מועלין בו ולאחר זריקה אין מועלין בו כדדייק י) ברישא הילכך לא תני לה ולעולם לא מסייע ליה לרב גידל: ראה מה אחה שואלני. ים שאל לו הא דקתני במתני׳ שעת היתר ים שחיטה שנינו דכיון שנשחטה כתקנה בלא פסול היינו שעת היתר ואע"ג דשוב נפסלה יצאת מידי מעילה: היתר זריקה דבעינן שיהא ראוי לזריקה קודם שילא מידי מעילה היתר זריקה דבעינן שיהא ראוי לזריקה קודם שילא מידי מעילה כגון שנתקבל הדם בהכשר ואם תאמר בשלמא אי אמרת היתר אכילה שנינו היינו דקרי ליה היתר לכהנים דהיינו לאחר זריקה שאז מותר באכילה

אלא אי אמרת היתר זריקה מאי היתר לכהנים איכא ויש לומר דקודם זריקה נמי קרי ליה היתר לכהנים משום דכיון דעומד ליזרק כזרוק דמי ואם מאמר אם כן ליבעי אי הלכה כרבי שמעון אי כרבנן דפליגי בהא (מנחות דף קב:) דר"ש אית ליה כזרוק דמי ורבנן לית להו כזרוק דמי וכי סימא אין הכי נמי מיבעי ליה דו כו׳ זה אינו דאם כן מאי מייתי מהני דלקמן דהיתר זריקה שנינו לימא ר"ש היא ועוד דמייתי נמי לקמן מרבי שרוים הארב בכן שניוני לא שניוני היינה גליון הך שניוני לא נהינה גליון הך שניוני לא נהיתר נהירא לי דכך לי היתר נהירא לי דכך לי היתר היתר זריקה למאן דאית ליה היתר אכילה שנינו דאי אמרת דוקא פיגל מועלין בה אבל לא פיגל

קלים כר לפלוג ברישא אין הכי ומני דמצי לפלוג ברישא אלא משום הכי תנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין בה כיון דאיכא היותר שחיטה איכ היינו כרב גידל דאית ליה זירקה פינו או היותר שחיטה שהיא כוריקה לאון דאית ליה זירקה שינו או הייתר שחיטה שהיא כוריקה לאון דאית ליה זירקה שינו או הייתר שחיטה שהיא כוריקה לב במיל מעלין בו לאחד זירקה אין ווציק פאל המעלין בו ולאחד זירקה אין ווציק ביצה למני ביצה לפני זריקה מעלין בו כיו ביצה לא מילה ביצה להיינו דקאמר במס׳ מנחות (11 מו). הא איתותב רב גידל: כלל אמר היותר לשהיה שעת היתר לבתבים, מא שעת היתר דקרה ביצה ביצה לא פיבל שהיה שעת היתר ביצה ביצה לענין להביא לידי מעילה או היתר שחיטה שנינו דבעינן דקבלה נמי מון לינו שעת היתר דעריקה אניג דעדיין לא צודק משום דכל העומד לידין מעולה בקדשים. כון לידי מעילה או היתר בדיקה שנינו דבעינן דקבלה נמי מידי מעילה או היתר דירקה שנינו בעינו דבעינן דיקבלה נמי מון לידין לענודק משום דכל העומד לידין מעולין בו לא פיבל וכיון דיקה אין און לידין לא צודק משום דכל העומד לידין מעולין בו לא פיבל וכיון דיקה שנינו דבעינן דיקבלה נמי מון לידין לידין לידין לידין לידין לידין לענוד לידין לענוד לידין לפנין לידין לידין לידין לפנין לידין לביין לפנין לידין